

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

دوکتور عثمان روستارتره کی

۰۳ اگست ۲۰۱۲

توطئه انتخابات

انتخابات جزء برجسته پروسه طولانی و مغلق تاریخی ایست که رشد اقتصادی و اجتماعی آن را در بستر بزرگ دیموکراسی جابه جا می کند. طی این پروسه حاکمیت قانون، گذشت از منافع فردی در برابر منافع اجتماعی، محوریت سیاسی پیرامون ارزش ها، تبعیت اقلیت از اکثریت و غیره ضوابط زندگی اجتماعی و سیاسی رشد می نماید .

دیموکراسی را می توان به عراده بزرگی تشبیه کرد که «انتخابات» موتور آن است. با اطمینان می توان گفت که انتخابات بزرگ ترین دست آورد انسان متمدن برای کانالیزه کردن اختلافات (آنته گونیزم ها) و برخورد های سیاسی از مجرای مشارکت در ساختن نظام و تصامیم بزرگ ملی است. این مشارکت انتقال مسالمت آمیز قدرت سیاسی را تضمین می کند و جدال بر سر تصاحب قدرت را در حاشیه می راند .

انتخابات باید در محیط سالمی سازماندهی شود تا با از میان برداشتن فاصله میان مردم و هیأت حاکمه و اعطای مشروعیت به اخیرالذکر عراده دیموکراسی را به حرکت بیندازد .

در افغانستان در اوضاع فعلی عوامل داخلی و خارجی سلامت و اصولیت انتخابات را معروض به سؤال می سازد.

یک - عوامل داخلی :

الف - حاکمیت توپیک سالار ، جانب دار و تحت تأثیر مافیای بین المللی که برای بقای خود از افزار نرم و پر جاذبه انتخابات حد اعظمی استفاده نموده می تواند ، عامل بزرگ انحراف انتخابات آینده از مجرای سالم آن است. این حاکمیت در جنگ با مخالفین مسلح قرار دارد. آنهم در شرایطی که مقاومت مسلح از جانب ائتلاف نظامی بین المللی (ا،ن، ب) به مثابه طرف مذاکره صلح ، مشروعیت «دوفکتو» یافته است .

مذاکره با مخالفین مسلح ، اعتبار شان را از گروه شورشی به جنبش مدعی استقلال و حق حاکمیت ملی ارتقاء داده و به موازات آن پایه حقوقی نظام مولود اشغال و تهاجم خارجی را متزلزل گردانیده است. این پروسه دو نتیجه مهم حقوقی می تواند داشته باشد:

- فقدان کفایت و اهلیت حقوقی حکومت کابل در رابطه به مذاکره صلح با مخالفین و توجیه موقف مقاومت مسلح در استنکاف از مذاکره با حکومت کابل ، و
- بیهودگی توسل به انتخابات به عنوان وسیله اعطای مشروعیت به نظام .

ب - نبود و در مواردی کمبود امنیت مانع دیگر در برابر برگزاری انتخابات سالم است. فقدان امنیت از دو لحاظ انتخابات را از مسیر اصولی آن منحرف می کند و آن را در محتوای یک توطئه سیاسی جا به جا می نماید:
- ایجاد فضای ترس که مانع اشتراک رأی‌دهنده در پروسه انتخابات می شود . در این حال رول انتخابات به مثابه وسیله اشتراک بیشترین رأی‌دهنده در پروسه مشارکت سیاسی ضعیف می گردد . باشندگان مناطق ناامن از استفاده از حق رأی محروم می شوند. نهایتاً اعطای مشروعیت از مجرای انتخابات به حاکمیت زیر سؤال می رود .
- تمثیل غیر متوازن از رأی‌دهندگان دنباله دیگر تدویر انتخابات در شرایط ناامن است: به این معنی که از مناطق معروض به جنگ نمایندگان کمتری در اورگان های نمایندگی دولت راه می یابند. این عدم تعادل در «چوکات نظام سیاسی» آینده فاقد موازنه سیاسی و قومی از طریق تصادمات سیاسی دوامدار که بیشتر رنگ قومی دارد، تظاهر می نماید. ستراتیژی «ویرانگری سازنده» اداره بوش استقامت دریافت می کند. منتها نه در راه سازندگی بلکه در جهت فرساینده .

در «بیرون نظام» در مناطق جنگ زده ، مردم محروم از اشتراک در پروسه انتخابات معروض به جلب و جذب از طرف مخالفین مسلح می شوند و برای تقویت پوتانسیل جنگی مقاومت و نهایتاً دوام مداخله کشور های همسایه مورد استفاده قرار می گیرند. به این ترتیب توطئه ادامه جنگ از مجرای برگزاری انتخابات تداوم می یابد.
باید از گذشته درس آموخت: پارلمان فعلی روی ضرورت عاجل (!) مداخله امریکا در انتخابات در شرایط بسیار ناامن تشکل یافت : امریکا قصد داشت تا از پارلمان به عنوان وسیله توجیه حقوقی پیمان ستراتیژیک بهره برداری کند. پارلمان محصول ناامنی و حالت جنگی هم در داخل تالار درگیر تصفیه حساب های شخصی، گروهی و قومی شد و هم با حکومت (به خصوص در مورد ادعای وکلای ناکام در انتخابات) در تکرار قرار گرفت.

ج - در تدویر یک انتخابات معیاری وجود برخی موانع تخنیکی ، اجتماعی و سیاسی دیگری را نباید از یاد برد.
از جمله :

- فقدان سرشماری نفوس که تقسیمات حوزه های انتخاباتی را مختل می سازد .
- محدودیت های اجتماعی در برخی مناطق کشور در استفاده زنان از حق رأی .
- موجودیت گروه های جنگی، کمپنی های امنیتی خصوصی، اولیگارشی مالی، شبکه های استخباراتی و مافیای بین المللی که هر یک می تواند با مصارف بیدریغ و سخاوتمندانه انتخابات را از مسیر طبیعی آن بیرون کند.
- ناکامی مدعیان دروغین دیموکراسی در تغییر جغرافیای قومی انتخابات به جغرافیای سیاسی از طریق زمینه سازی رشد احزاب سیاسی عامل دیگر تدویر انتخابات در یک محیط ناسالم است.

دو - عامل خارجی :

انتخابات در تعریف متداول حقوقی خود افزار بیان اراده آزاد مردم آزاد در یک کشور آزاد است .

افغانستان زیر سلطه نظامی، سیاسی، اقتصادی و استخباراتی قریب پنجاه کشور قرار دارد و فاقد حق حاکمیت ملی است .

در افغانستان از بیش از ده سال به این طرف جنگ تحمیلی، نابرابر و سخت غیر منصفانه و ظالمانه میان مقاومت مسلح و قوای مهاجم جریان دارد.

قوای خارجی طی ده سال چند بار انتخابات ریاست جمهوری و پارلمانی را به قصد دادن استقامت به انکشاف اوضاع سیاسی در جهت مقاصد ژئوپولیتیک سازماندهی کرد.

امریکا در انتخابات اخیر ریاست جمهوری به جرأت به نفع کاندید گماشته شده مداخله کرد (به برخورد میان کای ایده رئیس سوئدی و گیلبریت معاون امریکائی یوناما مراجعه شود). (ا، ن، ب) با نهایت گستاخی در ترکیب پارلمان موجود که اعتراضات شدیدی را به خصوص در مورد انتخابات در غزنی به دنبال داشت مداخله نمود.

بناءً نظام فعلی افغانستان در بخش عمده خود محصول مداخله خارجی است. دولت افغانستان در تعیین استقامت سیاست داخلی و خارجی بی صلاحیت است .

گپ واضح است : در شطرنج سیاسی منطقه ، (ا، ن، ب) برای پیاده کردن پلان های ستراتیژیک خود از طریق تخته خیز افغانستان به موره های «غلام و پیاده» ضرورت دارد . منطق حفظ برخی وزراء و والی ها (از جمله والی مزار شریف) طی یک دهه شامل یک پروگرام دقیقاً تنظیم شده است. در این حال انتخابات بی غل و غش که موره های دست لوت شطرنج را دفع بنماید و افغانستان را از کنترل بیرون کند باید در محتوای ستراتیژی جنگی ناتو جائی نداشته باشد. ستراتیژی جنگی که پایان آن معلوم نیست ...

صحبت آینده را به معرفی هویت حلقاتی که در عقب توطئه انتخابات قرار دارند اختصاص خواهیم داد .
« پایان بحث اول »

فرانسه

۰۱ - ۰۸ - ۲۰۱۲